

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la 1 iunie 2008.

(¹) JO L 396, p. 850, Ediție specială, 13/vol. 59, p. 11.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 25 februarie 2010 — Lidl & Companhia/Fazenda Pública

(Cauza C-106/10)

(2010/C 113/49)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lidl & Companhia

Pârâtă: Fazenda Pública

Intervenient: Ministério Público

Întrebările preliminare

Articolul 78 primul paragraf litera (a) coroborat cu articolul 79 primul paragraf litera (c) din Directiva 2006/112/CE (¹) din 28 de noiembrie 2006 trebuie interpretat în sensul că nu permite ca, în cadrul achizițiilor intracomunitare, să fie inclusă în baza de impozitare a TVA valoarea taxei pe vehicule instituită prin Legea nr. 22-A/2007 din 29 iunie 2007?

(¹) Directiva 2006/112/CE Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7)

Acțiune introdusă la 1 martie 2010 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-111/10)

(2010/C 113/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: V. Di Bucci, L. Flynn, B. Stromsky, A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Consiliului din 16 decembrie 2009 privind acordarea unui ajutor de stat de către autoritățile din Republica Lituania pentru achiziționarea de terenuri agricole aflate în proprietatea statului între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2013 (¹);
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prin adoptarea deciziei atacate, Consiliul a invalidat decizia Comisiei ce rezultă din propunerea de măsuri adecvate aflată la punctul 196 din Liniile directoare ale Comunității privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007-2013 (²) (denumite în continuare „Liniile directoare agricole 2007”) și din acceptarea sa necondiționată de către Lituania, prin care aceasta din urmă a fost obligată să finalizeze schema de ajutor existentă pentru achiziționarea de terenuri agricole aflate în proprietatea statului cel mai târziu la 31 decembrie 2009. Sub pretextul unor împrejurări excepționale, Consiliul a permis în fapt Lituaniei să mențină acea schemă până la expirarea Liniilor directoare agricole 2007, la 31 decembrie 2013. Împrejurările pe care Consiliul și-a întemeiat decizia nu constituie în mod vădit împrejurări excepționale de natură să justifice decizia luată și nu țin seama de decizia Comisiei referitoare la acea schemă.
2. Comisia invocă patru motive în susținerea acțiunii sale în anulare:

În primul rând, potrivit Comisiei, Consiliul nu era competent să acționeze în temeiul articolului 108 alineatul (2) al treilea paragraf TFUE, întrucât ajutorul pe care l-a autorizat era un ajutor existent pe care Lituania s-a angajat să îl elimine până la sfârșitul anului 2009 atunci când a acceptat măsurile adecvate care i-au fost propuse de Comisie.

În al doilea rând, potrivit Comisiei, Consiliul a comis un abuz de putere prin încercarea de a neutraliza decizia potrivit căreia măsurile de ajutor pot fi menținute de Lituania până la sfârșitul anului 2009, nu și după această dată, permițând ca acestea să poată fi menținute până în anul 2013.

În al treilea rând, decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea principiului cooperării loiale care se aplică statelor membre, precum și în raporturile între instituții. Prin decizia sa, Consiliul a exonerat Lituania de obligația de cooperare pe care o avea față de Comisie în legătură cu măsurile adecvate acceptate de acest stat membru privind ajutorului de stat existent pentru achiziționarea de terenuri agricole aflate în proprietatea statului, în contextul cooperării stabilite prin articolul 108 alineatul (1) TFUE.

În sfârșit, Comisia susține că, în măsura în care a considerat că există împrejurări excepționale care să justifice adoptarea măsurii aprobate, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere. Comisia menționează că, în măsura în care a existat vreo împrejurare excepțională, decizia atacată aprobă un ajutor care fie nu poate răspunde acestor împrejurări excepționale, fie depășește ceea ce ar fi necesar pentru a le face față, cu încălcarea principiului proporționalității.

⁽¹⁾ 2009/983/UE, JO L 338, p. 93.

⁽²⁾ JO C 319, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Cassatie van België la 1 martie 2010 — Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen/Zaza Retail BV [Philippe și Cécile Noelmans, administratori judiciari ai Zaza Retail BV (Belgia)]; Intervenientă: Zaza Retail BV [Manon Cordewener, administrator judiciar al Zaza Retail BV (Țările de Jos)]

(Cauza C-112/10)

(2010/C 113/51)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen

Pârâte: Zaza Retail BV

[Philippe și Cécile Noelmans, administratori judiciari ai Zaza Retail BV (Belgia)]

Intervenientă: Zaza Retail BV

[Manon Cordewener, administrator judiciar al Zaza Retail BV (Olanda)]

Întrebările preliminare

1. Expresia „condiții stabilite” prevăzută la articolul 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul nr. 1346/2000 se referă și la

condițiile legate de calitatea sau de interesul unei entități, precum ministerul public al unui alt stat membru, care îi permit acestuia să deschidă o procedură de insolvență, ori aceste „condiții stabilite” se referă numai la condițiile materiale care permit aplicarea acestei proceduri? ⁽¹⁾

2. Termenul „creditor” prevăzut la articolul 3 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul nr. 1346/2000 poate fi interpretat în mod larg în sensul că o autoritate a unui stat membru, pe care dreptul său național o autorizează să deschidă o procedură de insolvență și care intervine în interesul general și în calitate de reprezentant al tuturor creditorilor, ar putea eventual să deschidă în mod valabil procedura teritorială de insolvență conform articolului 3 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul nr. 1346/2000?

3. Dacă termenul „creditor” poate desemna și o autoritate națională competentă să deschidă o procedură de insolvență, pentru aplicarea articolului 3 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul nr. 1346/2000 este necesar ca această autoritate națională să dovedească că acționează în interesul creditorilor care au ei înșiși domiciliul, sediul social sau reședința principală în țara acestei autorități naționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) la 3 martie 2010 — État du Grand-Duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines/Pierre Feltgen (administrator în procedura de faliment a Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company SA

(Cauza C-116/10)

(2010/C 113/52)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg